

Reunió d'Adaptació

Protocol

Què guia la nostra manera de fer les coses a l'Escoleta i com acompanyem

L'adaptació dels nens i nenes és diferent en cada cas. L'infant ha d'iniciar dos processos simultanis:

- D'una banda, haurà d'anar **adaptant-se a un nou espai, noves dinàmiques, grup de nens, adults i normes**. Seran els familiars, amb la seva presència, que li permetin anar acostant-se a aquest nou context des d'un lloc de seguretat. Al principi, serà aquest **adult de referència que li faci conèixer les normes i límits propis de l'Escoleta perquè l'infant pugui anar establint un vincle amb les educadores**.
- D'altra banda, dins del procés d'adaptació, a més de la integració al nou entorn social, es produeix la **separació amb la seva mare i pare**, en un moment en què encara no estan preparats evolutivament. És principalment per aquest motiu, que hem decidit que el temps mínim que la mare o pare de l'infant (o adult de referència) hauran de romandre en l'espai és de mes i mig. A partir de llavors es podrà anar sortint de l'espai de forma gradual.

No vol dir que transcorregut aquest període de temps l'infant estigui adaptat, sinó que més aviat haurà tingut temps per vincular-se amb les educadores, que seran qui l'acompanyaran en el procés de separació posterior.

Les educadores **respectem el ritme de l'infant per acostar-se i generar vincle** amb nosaltres. Esperem que siguin ells els que es vagin acostant a poc a poc, a mesura que vagin agafant confiança. Els deixem el seu temps perquè ens observin, perquè observin els altres companys i perquè es vagin familiaritzant amb l'entorn.

L'adaptació cal realitzar-la amb **calma i tranquil·litat, no intentar accelerar el ritme de cada infant en la construcció del vincle**. Moltes vegades, passen setmanes coneixent l'espai i els materials, i ni tan sols aixequen la mirada per a veure als altres nens i a les educadores. És important deixar que sigui així, no intentar accelerar aquest procés. "Abans" no vol dir que sigui "millor". A vegades estan més aferrats, sense separar-se, però si ho respectem, realitzen el canvi.

Recomanem venir **un parell d'hores al dia, i a poc a poc anar sumant hores**. Començar venint moltes hores implica que pugui aparèixer un gran cansament, i per tant, menys capacitat d'adaptar-se a la nova situació. Quant més plaer pugui acompanyar una situació, més fàcil serà enfrontar les situacions que l'acompanyin.

A poc a poc, haureu d'anar **"marxant", allunyant-vos de la presència dels infants**. Primer dins de l'espai, quedant-vos en un lloc i deixar que el nen es vagi desplaçant, i que quan ho necessiti, sigui ell el que torni cap

on us trobeu vosaltres. Més endavant, anireu sortint fora de manera gradual (començareu a sortir, i després anireu allargant l'estada fora). Anirem acompanyant cada família segons es vagin donant les situacions. És important que ens aneu fent arribar tots els dubtes que tingueu, etc.

“Com acompanyem als infants a l'Escoleta dels Indians”

A l'Escoleta, els adults **no dirigim les activitats** dels infants. Creiem que els infants van aprenent a través de les experiències diverses que van vivint. Així, **els adults acompanyem els processos de vida d'aquests infants, els observem i estem a la seva disposició**. Procurem no atabalar-los mostrant-los tots els materials que hi ha; els donem el temps que necessiten perquè siguin ells mateixos qui descobreixin aquell material nou o aquella altra manera de fer servir aquell objecte. Respectem les activitats que estan realitzant i hi **intervenim quan ens permeten formar part del joc o bé per garantir la seguretat dels infants, els objectes o els espais**.

Deixem que ells vagin trobant el seu lloc dins l'espai de l'Escoleta; deixem que a poc a poc vagin sorgint les necessitats, iniciatives, ganes de soledat, de compartir el joc, etc. L'infant, això ho rep en forma de respecte cap a la seva manera de ser, cap als seus desitjos i cap a les seves idees. **És a través del moviment i joc espontani que s'afavoreix la vivència que el nen necessita i li interessa en cada moment del seu desenvolupament**. Els infants són els protagonistes de la seva educació: els aprenentatges han de partir dels seus propis interessos i vivències i els acompanyants hem de respectar els ritmes individuals de cadascun d'ells.

D'aquesta manera permetem que s'escoltin a ells mateixos, que connectin amb les seves necessitats, que guanyin en autonomia i que puguin autoregular-se i arribar a confiar en ells mateixos. En definitiva, els permetem que es coneguin veritablement a si mateixos des de les seves pròpies experiències.

Mantenim un **to de veu suau**. Procurem apropar-nos als infants per parlar amb ells, no els parlem des de la distància; d'aquesta manera evitem alçar la veu i l'ambient és més relaxat.

Per dirigir-nos als infants, per parlar amb ells, per escoltar-los, ens posem a la seva alçada, és a dir, ens ajupim. La distància física, també la diferència d'alçada, pot esdevenir un impediment per a la comunicació. Quan ens ajupim és més fàcil mirar-nos als ulls i connectar amb el que l'infant vol compartir o amb el que nosaltres li volem explicar.

Respectem els ritmes dels infants i adoptem una actitud tranquil·la, sense presses. Cada infant té un ritme que el guia i els adults adoptem una actitud de respecte i d'acceptació.

Respectar els infants significa també **acceptar els seus sentiments**, encara que des d'una mirada adulta ens costi entendre'ls. Hem de procurar empatitzar amb la situació que li provoca una emoció i mai negar-li els sentiments i les emocions estan vivint en aquell moment.

Davant d'un conflicte evitem jutjar els infants. **Les educadores acompanyem els conflictes**: reunim els infants implicats i estem amb ells. La majoria dels infants d'aquestes edats encara no podran expressar el que senten amb paraules, per això els deixem que plorin, que cridin, que mostrin el seu enuig, la seva ràbia, etc. però no

permetem que es facin mal els uns als altres o a ells mateixos. Sovint no cal fer servir gaires paraules, simplement **ser-hi i acompanyar, des del respecte i la comprensió, les seves emocions. Les famílies acompanyen als seus fills i les seves emocions.**

Quan parlem de cridar, fem referència a l'expressió d'un enfado, no a cridar com a forma i hàbit de comunicar-se.

Davant d'una situació que als adults ens pot incomodar, per por a què l'infant es faci mal, per exemple quan un nen s'ha enfilat i pretén saltar al matalàs, hem d'observar què passa en aquells moments i deixar que l'infant visqui aquella situació. Si l'infant hi ha pujat tot sol, el més probable és que no hi hagi cap problema. En cas que ens demani ajuda, ens apropem i li diem **"Jo estic aquí" per donar-li seguretat**, i si cal oferir-li la nostra ajuda per a què ell trobi la seva manera per realitzar l'acció.

Quan ens mostren un dibuix o ens ensenyen com s'enfilen, evitem la valoració; no diem "molt bé", sinó que el que podem fer és descriure la situació o el què ens mostra. Evitem les felicitacions, i encara menys en veu alta (els infants podrien interpretar que cal ser com aquell altre nen o nena a qui estan felicitant). El que **volem és que els nens i nenes facin allò perquè se senten a gust fent-ho, no per agradar l'adult.** Abans dels tres anys, quan l'infant ens ensenya el que ha fet, en realitat ens està dient "jo sóc". Nosaltres reconeixem que l'infant existeix i li dediquem el temps que necessita; és un moment per crear i consolidar un vincle afectiu segur.

Durant els àpats, no exercim pressió perquè els infants mengin tot el que nosaltres creiem que han de menjar. Confiam en la seva **autoregulació i deixem que connectin amb la seva sensació de gana o de sacietat.** També hem de comprendre que durant el període d'adaptació alguns nens i nenes mostren el seu rebuig a la nova situació a través de l'alimentació: mengen poc o gens. En aquests moments cal adoptar una actitud tranquil·la i comprendre que aquesta situació variarà, en la majoria dels casos, al cap d'uns mesos.

Límits i normes de funcionament de l'espai dels infants

Les normes ajuden a créixer al nen, fonamentalment perquè **donen seguretat**, és a dir, que permeten conèixer els límits dins dels quals podem funcionar; **ens permeten predir i reduir incerteses.** Les normes són imprescindibles per crear un context de seguretat per a tots i assegurar un clima constructiu.

Respectar els límits cuida el projecte i les persones que l'integren.

És molt important que **els adults coneguem i fem respectar les normes** de l'Escoleta als nostres fills.

Les primeres normes i límits de l'Escoleta del Indians han d'arribar als infants des dels seus pares, mares o adult de referència que els estiguin acompanyant. Que així sigui, permet que els infants puguin vincular-se amb les educadores, des del joc i no des del límit, facilitant la seva integració a l'Escoleta. Nosaltres anirem comunicant les normes als adults per a què ells les comuniquin als infants, passat un temps, ja serem nosaltres que ens apropiem i posarem els límits.

Durant el procés d'adaptació, només hi pot haver **un adult a l'espai.**

No es pot realitzar l'adaptació amb germans petits que es desplacin o gategin. Aquesta decisió ve donada perquè considerem que l'espai no està preparat per cobrir les seves necessitats, i d'altra banda, perquè l'adult no podria estar "present" en el procés d'adaptació del fill gran. Pel mateix motiu, tampoc és possible venir a l'espai acompanyat de germans grans.

Els germans grans no poden entrar a l'espai, excepte el primer dia per a conèixer-lo. Si al matí acompanyen al seu germà/germana a l'Escoleta, s'hauran de quedar a l'espai de rebuda o mantenir-se al costat de l'adult acompanyant sense jugar.

A l'entrar a l'Escoleta cal apagar el mòbil. **No es pot parlar per telèfon** en cap dels espais de l'Escoleta, ni enviar o llegir missatges, etc. Tampoc es poden utilitzar tablets ni ordinadors. Si en teniu necessitat heu de sortir al carrer.

Cal evitar parlar entre els adults dins de l'espai. Recordem que hem d'estar per acompanyar els infants.

A les zones de joc, **els adults hem d'intentar ocupar el menys espai possible i seiem en un raconet per a què els infants puguin moure's per tota la sala**. Evitem deixar els nostres objectes personals en els espais propis dels infants, ja que poden dificultar el moviment dels infants; els podem deixar als penjadors. No es poden utilitzar els matalassos de psicomotricitat per seure.

És important que les famílies respectin els horaris de dinàmiques internes. **No es pot menjar en horaris que no siguin els estipulats, ni els infants ni els acompanyants** (és a dir, per exemple, no es pot arribar a les 9, o a les 10:15 i esmorzar). Quan els vingueu a buscar a la tarda, cal que us espereu a sortir fora de l'Escoleta per donar-los el berenar.

No s'obliga als infants a menjar asseguts, però **no es poden passejar per l'espai mentre mengen**.

Els infants sempre han d'estar a l'espai on es trobin la resta d'infants i educadores. No es permès que durant l'adaptació un infant es quedi sol en un dels espais, només amb la mare/pare/acompanyant, ja que això dificulta l'adaptació.

Cada infant té un calaix a l'espai de rebuda, on pot guardar els seus abrics, etc. També posseeix un calaix situat a sobre del canviador, que conté la roba de recanvi, els bolquers, les tovallolletes, etc. Els infants tenen lliure accés als seus calaixos, però **no poden agafar objectes dels calaixets dels altres**.

És responsabilitat de la família **controlar que sempre hi hagi roba de recanvi disponible**, així com **bolquers, tovallolletes, tovallola per al canviador**, etc. Els infants han de venir amb **roba còmoda** (per exemple, amb xandall) que els permeti moure's amb agilitat i destresa. Cadascuna de les peces ha de portar **NOM**.

A l'espai principal de l'Escoleta, **no podem entrar amb sabates de carrer** per una qüestió d'higiene; caldrà que les deixeu al sabater que hi ha a l'espai de rebuda. Podem anar descalços tant a l'espai interior com a l'espai exterior. Si ho desitgen, poden tenir un calçat interior, que poden ser sabatilles o mitjons antilliscants per a l'hivern.

Mantenir l'espai ordenat és important i, donada les edats dels nens, **és funció de l'adult** fer-ho. Els nens més grans poden anar incorporant aquest hàbit per imitació. El que sí acompanyem, és a deixar el material amb el que han estat jugant al lloc on l'han trobat. Aquest acte, per una banda els ajuda a tancar el joc, i per altre a que les coses estiguin col·locades al seu lloc i que un altre nen/a les pugui utilitzar. **També els acompanyem a recollir les coses que han llençat, intencionadament, per terra.** Quan l'adult recull, fem que l'infant estigui present, que ens vegi recollir, abans de passar a un altre joc.

El **material dur de l'espai de la sala NO POT ENTRAR A L'ESPAI DE PSICOMOTRICITAT**, perquè els infants poden fer-se mal. Els **materials no poden canviar d'ambient.** I el **material del pati tampoc pot entrar dins de l'ambient.** Cada material té una utilitat particular i la nostra funció és acompanyar als infants per a què l'utilitzin adequadament.

Amb la finalitat de mantenir un espai tranquil dins de l'ambient, el nen/a que vulgui **cridar, saltar o córrer**, el convidem a passar a l'**ambient de psicomotricitat** o al **pati**.

Només es permetrà anar sense bolquer a aquells infants que tinguin consolidat el control d'esfínters, independentment del que facin fora de l'Escoleta. En moltes ocasions els nens i nenes tenen un bon control d'esfínters a casa, però a l'Escoleta els hi cal més temps, ja que la seva atenció està posada en molts altres factors.

Dins l'ambient, **hi haurà un lloc per beure aigua.** No poden portar els gots d'aigua a un altre racó de l'espai. Els adults acompanyem els infants en el procés de control sobre l'administració i ús d'aquesta, quan beuen o es renten les mans.

No es poden llançar els objectes a terra, excepte les pilotes i unes anelles amb les que sí que està permès fer-ho.

No els deixem que peguin, o que es facin mal ells mateixos.

No poden destruir les construccions que hagi fet un altre, només ho podran fer amb les que hagin construït ells mateixos o les educadores amb aquesta finalitat.

No poden prendre les joguines de les mans d'altres infants, i si els volen utilitzar, hauran d'esperar. **No cal compartir si no ho desitgen.**

L'objecte de transició i l'àlbum de fotos són personals. Si els deixen, poden demanar que se'ls hi torni quan ells ho desitgin.

A l'Escoleta **no es poden portar joguines de casa, només s'acceptarà i si ho necessita, el seu objecte de transició** (objecte material, que pot ser un peluix, manta, drapet, joguina..., en el qual l'infant hi diposita connotacions d'aferrament i té funcions psicològiques importants ja que serveix de connexió amb la mare i per tant és per l'infant una font de plaer i seguretat). Quan el nen/a no en faci ús, l'ha de guardar al seu calaix. Si decideixen prestar la joguina, poden demanar que els la tornin quan vulguin i l'infant que hi estava jugant l'hi haurà de tornar. Els objectes de transició són aquells que donen seguretat al nen/a.